

# שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה  
העמותה להנחלת אהבת התורה  
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה  
להנחלת אהבת התורה  
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: [mishna.shlema@gmail.com](mailto:mishna.shlema@gmail.com)  
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת  
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט  
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"  
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

## הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי אליעזר ליפא בהרה"ק ר' אלימלך זצ"ל  
הגה"ק רבי שמואל הלוי ב"ר נתן נטע זצ"ל  
הגאון רבי יעקב ב"ר יהודה פנדטמן זצ"ל  
הגאון רבי אשר אנשיל שטערן זצ"ל  
מו"ר סבי הרב הקדוש משה בן ציון הי"ד ב"ר ברוך חיים ע"ה  
יצחק בן אלתר לנגר ז"ל

## משנה ה'

### רבינו עובדיה מברטנורא

בהרת כגריס - מרובע ורצועה של בשר  
חי ברוחב כעדשה מקפת אותה מסביב,  
וחוץ לאותו בשר חי מקפת בהרת כגריס  
מסביב, והרי יש כאן שתי בהרות אחת  
פנימית ואחת חיצונית ומחיה מפסקת  
ביניהן סביב.

הפנימית להסגיר - דאין לה מחיה  
באמצעה.

והחיצונית להחליט - דמחיה המקפת  
לפנימית סימן טומאה לחיצונית, שהרי  
היא מבוצרת באמצעה.

שהבהרת בתוכה - לפי שהבהרת  
לתוכה אינה חשובה סימן טומאה  
לחיצונית, דבעינן מבוצרת, נגע מכאן  
ונגע מכאן ומחיה באמצע (בלי הפסק  
דבר אחר בתוך המחיה), והכא יש כאן  
נגע ומחיה ונגע ומחיה ונגע. ואין הלכה  
כרבי יוסי.

נתמעטה המזויה - שפשתה הבהרת  
עליה.

והלכה לה - או שהלכה לה כולה.

אם מבפנים היא כלתה - שבהרת  
הפנימית כיסתה המזויה.

בהרת בשיעור כגריס ומחיה בשיעור כעדשה מקיפה את הבהרת,  
וחוץ למחיה בהרת היינו שבהרת נוספת מקיפה את המחיה\*, נמצא שיש כאן שתי בהרות,  
אחת פנימית המוקפת ע"י המחיה, ואחת חיצונית המקיפה את המחיה, ושיעור המחיה והבהרת  
החיצונית הוא כעדשה בכל אחת מהן - אזי במקרה כזה הדין הוא: הבהרת הפנימית  
להסגיר הבהרת הפנימית דינה להסגר, לפי שהמחיה לא נמצאת באמצע הבהרת (אינה  
מבוצרת, אלא היא מקיפה אותה), והחיצונית להחליט והבהרת החיצונית דינה להחליטה  
לטומאה, שכן לגביה המחיה שנמצאת באמצעה היא סימן טומאה, וכן למדנו שבכגון זה כשיש  
לאדם שתי בהרות, הכהן פוסק את דינה של הבהרת האחת ואח"כ פוסק את דינה של השניה.  
אמר רבי יוסי: אין המחיה סימן טמאה לחיצונית, לבהרת החיצונית, לפי  
שהבהרת לתוכה שהבהרת הפנימית היא בתוך המחיה, שהרי המחיה מקפתה, ובכגון זה  
אין המחיה מהווה סימן טומאה לבהרת החיצונית, שכן צריך שהמחיה תהיה מבוצרת בתוך  
הבהרת, דהיינו נגע מכאן ונגע מכאן ומחיה באמצע (בלי הפסק דבר אחר בתוך המחיה), והיות  
ואצלנו הבהרת הפנימית נמצאת בתוך המחיה היא מהווה הפסק, ולכן אין המחיה מהווה סימן  
טומאה לבהרת החיצונית, נמצא לדעת רבי יוסי שאין כאן בהרת להחליט, אלא שתיהן דינן  
להסגר. נתמעטה המחיה והלכה לה או שנעלמה כולה - רבן גמליאל אומר: אם  
מבפנים היא כלה כלומר אם המחיה נעלמה לגמרי, היינו שהבהרת הפנימית פשתה  
לתוכה - זהו סימן פשיון לפנימית והיא טמאה, שהרי פשתה כלפי חוץ הנגע,  
והחיצונית והבהרת החיצונית טהורה לפי שנתמעטה המחיה משיעור כעדשה, או שנעלמה  
לגמרי ואם מבחוץ ואם נעלמה המחיה ע"י כך שהבהרת החיצונית התפשטה לתוכה -  
הבהרת החיצונית טהורה לפי שנתמעטה מחייתה משיעור כעדשה או שנעלמה לגמרי,  
והפשיון שהוא כלפי פנים הנגע אינו נחשב פשיון, והפנימית ודינה של הבהרת הפנימית הוא  
להסגיר לשבוע שני, שהרי עמדה בעינה. רבי יעקבא שחולק אומר: בין כן ובין כן  
בין שכלתה המחיה ע"י הבהרת הפנימית, ובין שכלתה ע"י הבהרת החיצונית טהורה שתיהן  
טהורות, גם הפנימית, כלומר שאין הפשיון סימן טומאה לגביה, שכשם שאם פשתה החיצונית

### לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל  
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה  
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר  
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: [mishna.shlema@gmail.com](mailto:mishna.shlema@gmail.com)

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

## רבינו עובדיה מברטנורא

**סימן פשיון לפנימית** – ומחליטה, שהרי פשתה מבחויץ.

**והחיצונה טהורה** – שהלכה מחיתה או נתמעטה מכעדשה.

**אם מבחויץ** – שהבהרת החיצונה כיסתה המחזה.

**החיצונה טהורה** – שנתמעטה מחיתה או הלכה, ופשיון ליכא שאין הנגע פושה לתוכה.

**והפנימית להסגיר** – שהנגע עמד בעיניו.

**בין כך ובין כך** – בין כלתה מבפנים בין כלתה מבחויץ.

**טהור** – שכשם שאם פשתה החיצונה למחזה שבתוכה אינו פשיון, כך כשפשתה הפנימית למחזה שבתוך הבהרת החיצונה אינו פשיון. והלכה כרבי עקיבא.

לתוך המחיה אינו נחשב כפשיון, כך כשפשתה הפנימית לתוך המחיה אין זה נחשב כפשיון, לפי שהמחיה עצמה חשובה בהרת, ואין הנגע פושה לתוך הנגע, לפיכך אם הוא בסוף שבוע ראשון, אף שכלתה המחיה מבפנים (היינו שהבהרת החיצונה פשתה למחיה), הפנימית דינה להסגיר, כדין נגע שעמד בעיניו שהוא טעון הסגר שני, והחיצונה טהורה, הואיל והלך ממנה סימן הטומאה, ואם הוא בסוף שבוע שני אף הפנימית טהורה.



\*

## משנה ו'

### רבינו עובדיה מברטנורא

**אימת** – החיצונה טהורה כשפשתה הפנימית או החיצונה על המחיה, דאמרן לעיל שהחיצונה טהורה, הני מילי בזמן שהיא כעדשה מובאת, שהמחיה כעדשה מצומצמת לא פחות ולא יותר. אבל אם היתה המחיה יתירה מעדשה המותר סימן פסיון לפנימית והחיצונה טמאה. כלומר אם פשתה הפנימית על אותו מותר, שתיהן להחליט. פנימית משום פסיון וחיצונה משום מחיה. ואם פשתה החיצונה על אותו מותר, מכל מקום החיצונה להחליט משום מחיה והפנימית להסגיר. ואין הלכה כרבי שמעון. **היה בוהק פחות מכעדשה** – סמוך לפנימית, והחיצונה מקפת לבוהק. **סימן פשיון לפנימית** – אם פשתה הפנימית וכיסתה את הבוהק, הפנימית להחליט, שהרי פשתה מבחוץ. ואם החיצונה פשתה וכיסתה את הבוהק, אינו סימן פסיון לחיצונה, שאין הנגע פושה לתוכו. והאי דנקט בוהק פחות מכעדשה, דאם היה כעדשה היה מטמא משום מחיה, דקיי"ל מחיה מטמאה בכל המראות. אבל פחות מכעדשה אין כאן מחיה, דאין מחיה פחותה מכעדשה.

**אמר רבי שמעון: אימתי** מתי אמר רבי עקיבא שבין אם כלתה המחיה מבפנים, ובין שכלתה מבחוץ, אין הפשיון סימן טמאה לא לחיצונה ולא לפנימית **בזמן שהיא כעדשה מובאת** שהמחיה היא בשיעור של כעדשה מצומצמת (מובאת מלשון מכוונת בדיוק) היינו שאין בה יותר מעדשה. **היתה המחיה יתרה מפעדה** יותר גדולה משיעור כעדשה – **המותר סימן פשיון לפנימית** אם החלק שהוא נוסף מעל שיעור כעדשה (המותר) נתמעט ע"י שפשתה עליו הבהרת הפנימית, ונשארה רק מחיה בשיעור כעדשה, הרי פשיון זה הוא סימן טמאה לפנימית, שמותר המחיה אינו נחשב כבהרת, אלא כעור הבשר, והרי שהבהרת הפנימית לא פשתה לתוך הנגע אלא לעור הבשר, **והחיצונה טמאה** והבהרת החיצונה טמאה בכגון זה, משום המחיה בשיעור כעדשה שנמצאת באמצעה, כדעת תנא קמא במשנה הקודמת. ואם המותר נתמעט ע"י שפשתה עליו הבהרת החיצונה, מכל מקום הבהרת החיצונה טמאה משום המחיה, והפנימית דינה להסגיר, כמו שלמדנו ברישא של המשנה הקודמת. **היה בהק פחות מפעדה** אם בין הבהרת החיצונה ובין הפנימית היה בוהק, היינו כתם לבן כהה שלובנו הוא למטה (היינו כהה יותר) מארבעה המראות של נגעים, והיה רוחבו פחות מכעדשה – זהו **סימן פשיון לפנימית** אם פשתה הבהרת הפנימית לתוך הבוהק, הואיל ופשתה כלפי חוץ, הרי היא טמאה משום פשיון, ואפילו לדעת רבי עקיבא הסבור שאין הנגע פושה לתוך הנגע, לפי שלא פשתה הבהרת הפנימית לתוך הנגע אלא לתוך הבוהק, שדינו כעור הבשר, ואע"פ שהוא פחות מעדשה, מכל מקום הרי הוא הפסק בין הפנימית לחיצונה, ופשיון מטמא אפילו אם פשה במקצת, **ואין סימן פשיון לחיצונה** אבל אם הבהרת החיצונה פשתה לתוך הבוהק, אין הפשיון סימן טמאה לה, לפי שפשיון שפושה לפנים הנגע הוא אינו נחשב כפשיון.